

РХ (ЗНГ) који су за време унутрашњег оружаног сукоба на територији Републике Хрватске, тада у саставу СФРЈ, између ЈНА, Територијалне одбране (ТО) у саставу ЈНА и милиције тадашње САО Крајина са једне стране и резервног састава Збора народне гарде (ЗНГ) и хрватске војске (ХВ) са друге стране, заробљени 18. новембра 1991. године у Вуковару,

-као припадник оружаних снага – ТО у саставу ЈНА, до ослобађања Вуковара 18.11.1991. године, а затим милиције САО Крајина, те милиције новоформиране Републике Српске Крајине (РСК), кршећи правила међународног права противно одредбама чл. 3 ст.1 тач. а, чл. 13 и чл. 17 ст.4 III Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима од 18. августа 1949. године, ратификован од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године („Сл. лист ФНРЈ“ бр. 24/50) и противно одредбама чл. 2 ст.2 и чл. 5 ст.1 у вези чл. 4 ст. 2 тач. а Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) од 08. јуна 1977. године („Сл. лист СФРЈ - међународни уговори“ бр. 16/78),

заједно са ██████████ против кога се води поступак пред надлежним судом у Републици Хрватској и више НН припадника ЈНА и милиције РСК, који су носили маскирне униформе,

током испитивања мучио ратне заробљенике тражећи да признају оптужбе које су им стављене на терет и пруже податке од војног значаја (тортура) и истовремено им наносио повреде телесног интегритета,

па је тако:

-оштећеног ██████████ ударио металним предметом у пределу кичме, те шамарао тако снажно да је од тих удараца оштећени падао на тло, након чега је наставио да га удара шакама стиснутим у песнице по леђима и глави, док је лежао на поду приморавао га да устане бројећи „као у боксу“, па како оштећени услед задобијених удараца то није могао учинити, ударао га ногама, па је услед таквог злостављања оштећени задобио повреду у виду нагњечина тела и нагњечине слабинско-крсног дела кичме,

-оштећеног ██████████ након што га је упитао где се налази његова сестра Нада и да ли је тачно да ју је он заклао, ударио шаком стиснутом у песницу у главу, од ког ударца је оштећени пао на тло, након чега га је наставио ногама ударати по свим деловима тела, најпре сам, а потом заједно са још три НН лица у маскирним униформама,

-чиме је извршио кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из чл. 144 КЗ СРЈ.

Па суд применом наведеног законског прописа и чланова 4, 5, 33, 38, 41, 42 и 43 КЗ СРЈ

О С У Ђ У Ј Е

Оптуженог МАРКА ЦРЕВАРА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци.

Оптужени Марко Цревар се **ОСЛОБАЂА** плаћања трошкова кривичног поступка и паушала и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Оштећени [REDACTED] и [REDACTED] се упућују да имовинско-правни захтев остваре у парничном поступку.

Образложење

Оптужницом Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 1/09 од 05.03.2013. године, окр. Марку Цревару је стављено на терет извршење кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из чл. 144 КЗ СРЈ.

Дана 12.02.2015. године Одељењу за ратне злочине, Вишег суда у Београду је достављен Споразум о признању кривичног дела СОК бр. 1/15 од 11.02.2015. године, који је закључен између заменика тужиоца за ратне злочине са једне стране и окривљеног Цревар Марка, у присуству браниоца адвоката Предрага Марића, са друге стране, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 1/09 од 05.03.2013. године, поводом извршења кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из чл. 144 КЗ СРЈ. Наведеним споразумом странке су се сагласиле о свим законом предвиђеним елементима за закључење Споразума о признању кривичног дела. Наиме, окривљени Марко Цревар је добровољно и свесно признао извршење кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из чл. 144 КЗ СРЈ, које је предмет наведене оптужнице, на начин како је то наведено у њеном диспозитиву. Такође, у наведеном Споразуму стране су се сагласиле да се окривљеном Марку Цревару због извршења наведеног кривичног дела утврди казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, а споразумом је постигнута и сагласност да о трошковима одлучи суд уколико их је током досадашњег трајања поступка имао, с обзиром да Тужилаштво у овом поступку није имало никаквих трошкова, као и о томе да Споразум не дира у права оштећених на остваривање имовинско-правног захтева, те да се заменик тужиоца, окривљени и његов бранилац одричу права на жалбу против одлуке суда донесене на основу споразума, осим у случају из члана 319 ст. 3 ЗКП.

На рочишту одржаном у смислу члана 315 став 2 ЗКП, дана 18.02.2015. године, у присуству заменика тужиоца за ратне злочине – Душана Кнежевића, окривљени Марко Цревар је у присуству свог браниоца – адв. Предрага Марића, саслушан на околност постигнутог и суду достављеног споразума СОК бр. 1/15 од 11.02.2015. године, након чега је председник већа утврдио да су испуњене све законске претпоставке из члана 317 ЗКП.

Наиме, суд је утврдио да је окривљени Марко Цревар свесно и добровољно признао кривично дело које је предмет оптужбе, без икакве принуде, да је окривљени свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да се одриче права на суђење, да постоје и други докази који нису у супротности са признањем окривљеног да је учинио кривично дело и да је казна затвора, у погледу које су јавни тужилац и окривљени закључили споразум, предложена у складу са кривичним законом уз правилну примену одредбу чл. 43 о границама ублажавања казне, те да су се странке и бранилац одрекли права на жалбу против одлуке суда донете на основу споразума, осим у случају из чл. 319 ст.3 ЗКП.

Имајући у виду чл. 3 Споразума о признању у коме је констатовано да Тужилаштво за ратне злочине није имало никаквих трошкова, а да су заменик тужиоца и окривљени сагласни да о трошковима одлучи суд уколико их је имао, те у вези са тим ценећи личне прилике окривљеног, односно чињеницу да је окр. Марко Цревар [REDACTED] који [REDACTED] затим чињеницу да остварује месечни приход од око [REDACTED] као и његову животну доб, те налазећи да би плаћањем трошкова поступка било доведено у питање издржавање чланова породице окривљеног, суд га је у смислу одредбе чл. 264 ст.4 ЗКП ослободио обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, те је одлучио да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Истовремено, с обзиром да из чл. 3 Споразума произилази да исти не дира у права оштећених на остваривање имовинско-правног захтева, суд је оштећене [REDACTED] и [REDACTED] ради остварења истог захтева, упутио на парнични поступак, сходно одредби чл. 258 став 4 ЗКП.

Након што је утврђено да су испуњени законом прописани услови, на рочишту је применом одредбе чл. 317 ЗКП, прихваћен споразум и донета одлука као у изреци пресуде.

ЗАПИСНИЧАР

Јасминка Јовановић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Мирјана Илић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 (осам) дана од дана пријема писменог отправка пресуде Апелационом суду у Београду преко овог суда, из разлога прописаних одредбом чл. 319 ст.3 ЗКП.